

عنوان ارزیابی ایمنی لرزه ای بناهای بنایی تاریخی ایران کاربرد در دوره قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰

سمیه غلامی^۱، فرهاد آخوندی^{۲*}، سید جعفر هاشمی^۳، بانولو بی لورنسو^۴

^۱ کارشناسی ارشد استحکام بخشی بناهای تاریخی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران.

^۲ دانشیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران.

^۳ استادیار، گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه اراک، اراک، ایران.

^۴ استاد، گروه مهندسی عمران، دانشگاه مینهو، گیماریش، پرتغال.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۱۰، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۱۰/۰۹)

چکیده

شهر تبریز بر روی یک گسل تکتونیکی بزرگ و فعال واقع شده است که متعلق به سیستم پیچیده‌ای است و گسل آتاتولی شمالی در ترکیه را به گسل البرز در ایران متصل می‌کند. امروزه بیش از ۶۰۰ ساختمان تاریخی در تبریز شناسایی شده است که نیاز به تحلیل لرزه‌ای و حفاظت دارند. با توجه به عدم وجود دستورالعمل‌های مربوط به بناهای تاریخی، ارزیابی ایمنی لرزه‌ای این بناها به تأخیر افتاده است؛ بنابراین هدف اصلی این مطالعه ارزیابی ایمنی لرزه‌ای ساختمان‌های تاریخی با استفاده از دستورالعمل‌های ایتالیایی است و نشان می‌دهد که این رویکرد اساس یک ارزیابی درست بر اساس روش‌های علمی و محاسباتی را تأیید می‌کند. شش بنای تاریخی مربوط به دوره قاجار، به عنوان نمونه موردی انتخاب شدند. آسیب‌پذیری لرزه‌ای ساختمان‌های مذکور با استفاده از دو سطح ارزیابی مختلف معرفی شده در دستورالعمل‌های ایتالیایی در مورد میراث فرهنگی، شامل محاسبات دستی که با استفاده از روش‌های مکانیکی انجام می‌شوند و تحلیل عددی بناها که با استفاده از نرم‌افزار انجام می‌شوند، مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این، کارایی و دقت روش مکانیکی ارائه شده در سطح یک در ارزیابی ایمنی لرزه‌ای در مقایسه با نتایج تحلیل عددی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان‌دهنده آسیب‌پذیری لرزه‌ای ساختمان‌های مورد بررسی به عنوان نمونه‌های انتخاب شده از میان خانه‌های تاریخی تبریز است. همچنین نتایج نشان می‌دهد که روش‌های ارزیابی به کار گرفته شده جایگزین یکدیگر نیستند؛ بلکه متعلق به دو سطح مختلف ارزیابی و قابل مقایسه هستند و سطح اول رویکرد محافظه‌کارانه‌ای را در نظر می‌گیرد.

واژگان کلیدی

ارزیابی ایمنی، خانه تاریخی، گایدلاین ایتالیا، تحلیل غیرخطی.

ایران به دلیل قرار گرفتن در کمربند لرزه‌خیز آلپ- هیمالیا در طول تاریخ در معرض زلزله‌های شدید و ویرانگر بوده است (Biglari, D'Amato, & Formisano, 2021). این کشور یک تمدن باستانی است که آثار و بناهای تاریخی زیادی دارد. تبریز چهارمین شهر بزرگ ایران است و حدود ۱,۴ میلیون نفر جمعیت دارد. این شهر بر روی یک گسل زمین‌ساختی بزرگ و فعال قرار دارد که متعلق به سیستم پیچیده‌ای است که گسل آناتولی شمالی در ترکیه را به البرز در ایران متصل می‌کند. سوابق لرزه‌نگاری تاریخی تبریز نشان می‌دهد این شهر تاکنون چندین زلزله ویرانگر را تجربه کرده است. خطر لرزه‌ای بالا در تبریز لزوم ارزیابی لرزه‌ای بناهای تاریخی را توجیه می‌کند. ایتالیا تنها کشوری است که تاکنون توانسته است دستورالعملی جهت ارزیابی ایمنی بناهای تاریخی تنظیم نماید (DPCM, 2005, 2011). این دستورالعمل رویکرد جدیدی را برای ارزیابی ایمنی لرزه‌ای از طریق یک روش چندسطحی معرفی می‌کند. DPCM فرآیند ارزیابی را بسته به اهداف انجام می‌دهد و شامل سه سطح ارزیابی است که به شرح زیر تعریف می‌شود.

- سطح ۱ (LV1): تجزیه و تحلیل کیفی و ارزیابی با مدل‌های مکانیکی ساده شده،
- سطح ۲ (LV2): ارزیابی لرزه‌ای به منظور انجام مداخلات محلی در ساختمان،
- سطح ۳ (LV3): ارزیابی کلی پاسخ لرزه‌ای ساختمان.

ایمنی لرزه‌ای برای هر سطح توسط شاخصی که مقایسه بین تقاضای لرزه‌ای مورد انتظار و ظرفیت لرزه‌ای را خلاصه می‌کند، ارزیابی می‌شود. شایان ذکر است که LV1 و LV3 به ترتیب مبتنی بر مدل‌های کلی ساده و دقیق هستند که هر دو با اثر ترکیبی دیافراگم‌های کف و پاسخ درون‌صفحه دیوارهای سازه نشان داده می‌شوند؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که آنها قابل مقایسه هستند.

در پژوهش حاضر، شش خانه تاریخی ساخته شده در دوره قاجاریه (۱۳۰۴-۱۱۷۵) در تبریز برای بحث در مورد خطر لرزه‌ای انتخاب شده است که شامل خانه‌های بهنام، گنجه‌ای‌زاده، نفیسی، علی مسیو، شربت‌اوغلی و کلانتر می‌شود. این ساختمان‌ها بر اساس دستورالعمل‌های ایتالیایی در مورد میراث فرهنگی (DPCM, 2005, 2011) برای وضعیت حدنهایی، یعنی زلزله‌هایی با دوره بازگشت ۴۷۵ ساله (احتمال ۱۰ درصد تجاوز در ۵۰ سال) ارزیابی شده‌اند. همچنین میزان اعتبار رویکرد استفاده شده در سطح یک این ارزیابی نیز مورد بحث قرار گرفته است.

۱. نمونه‌های مورد مطالعه

در حال حاضر تعداد زیادی ساختمان بنایی تاریخی در بخش مرکزی تبریز شناسایی شده است. دیوارهای باربر اغلب این خانه‌ها از آجر سفالی ۲۰×۲۰×۴ سانتی‌متر و ملات آهک ساخته شده است. شش خانه بنایی تاریخی شهر تبریز شامل خانه‌های بهنام، گنجه‌ای‌زاده، نفیسی، علی مسیو، شربت‌اوغلی و کلانتر انتخاب شده (شکل ۱ و شکل ۲) و در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته است. اطلاعات مربوط به خصوصیات مکانیکی این بناها از مطالعات پیشین (Aminifar, Akhondi, & Lourenço, 2022) و همچنین کد 360 (code360, 2013) استخراج شده است (جدول ۱).

(ب)

(الف)

(ت)

(پ)

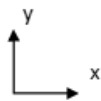
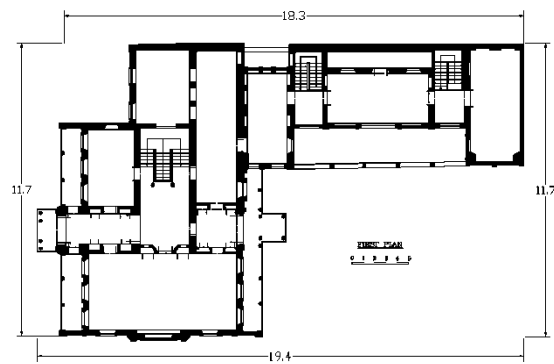

(ج)

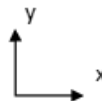
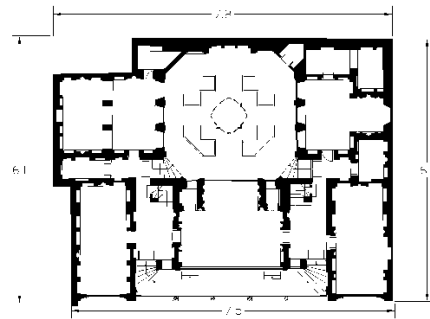

(ث)

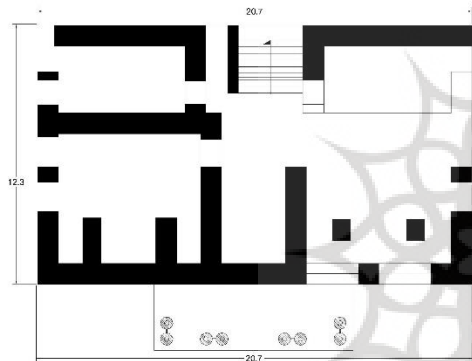
شکل ۱: تصاویر خانه‌های مورد مطالعه: الف) بهنام، ب) گنجه‌ای‌زاده، پ) نفیسی، ت) کلانتر، ث) شربت‌اوغلی، ج) علی مسیو

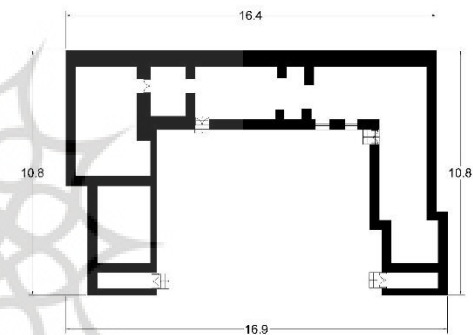
(ب)

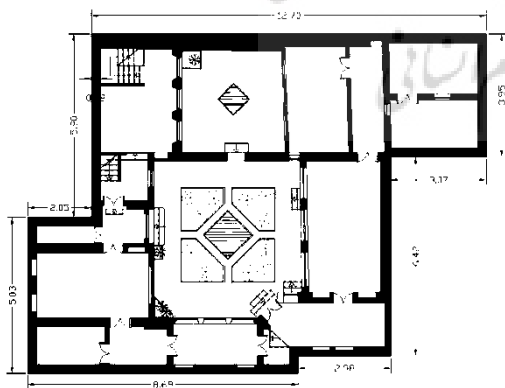
(الف)

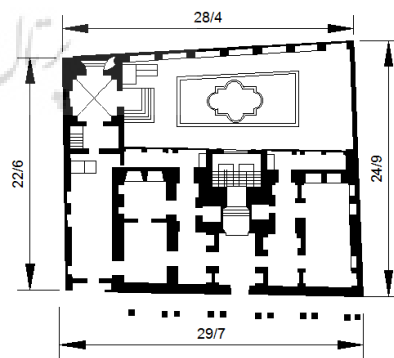
(ت)

(پ)

(ج)

(ث)

شکل ۲: پلان خانه‌های مورد مطالعه: الف) بهنام، ب) گنج‌های زاده، پ) نفیسی، ت) کلاتر، ث) شربت‌اوغلی، ج) علی مسیو

۲. پارامترهای لرزه‌ای

آیین‌نامه زلزله ایران - استاندارد ۲۸۰۰ (IRSt2800) کشور را به چهار ناحیه لرزه‌خیز طبقه‌بندی می‌کند که با سطوح خطر متفاوت مشخص می‌شود. مناطق ۱ تا ۴ به ترتیب با خطرات لرزه‌ای بسیار زیاد، زیاد، متوسط و کم مطابقت دارند. طبق این پهنه‌بندی، تبریز متعلق به منطقه ۴ با خطر بسیار بالایی از خطر لرزه‌ای است و شتاب اوج زمین در حالت حدنهایی (PGA) 0.35g است.

۳. روش کار

هدف روش ساده شده سطح یک ارائه شده توسط (DPCM ۲۰۰۵، ۲۰۱۱) DPCM ارزیابی آسیب‌پذیری لرزه‌ای سرزمینی ساختمان‌ها است. این رویکرد جهت ارزیابی نیروهای جانبی سازه‌ها با استفاده از مجموعه کوچکی از ویژگی‌های هندسی و مکانیکی (و همچنین ابزارهای کیفی مانند آزمایش‌های بصری، ویژگی‌های ساخت و بررسی چینه‌شناسی) طراحی شده است. در نتیجه هدف اصلی این روش ارائه رتبه‌بندی وضعیت ایمنی بناهای مورد بررسی به منظور تأکید بر ضرورت تحلیل‌های عمیق‌تر با استفاده از روش‌های ارائه شده در سطح دو و سه است.

(جدول ۲) نتایج بررسی‌های حاصل از سطح اول را ارائه می‌دهد و نشان می‌دهد که ساختمان‌های مورد مطالعه در شرایط بحرانی هستند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، شاخص ایمنی لرزه‌ای (I_s) ساختمان‌ها کمتر از ۱ است.

جدول ۱: خصوصیات مکانیکی مصالح بنایی دیوارهای باربر و ستون‌های بناهای مورد مطالعه

E (N/mm ²)	τ_0 (N/mm ²)	f_m (N/mm ²)	Material	Buildings
920	۰/۰۹	۲/۳	آجری	بهنام
1966	۰/۰۹	۱/۷۲	آجری	گنجه‌ای‌زاده
1179	۰/۰۹	۰/۸۱	آجری	نقیسی
1276	۰/۰۹	۱/۳۶	آجری	کلانتر
920	۰/۰۹	۲/۳	آجری	شربت‌اوغلی
920	۰/۰۹	۲/۳	آجری	علی مسیو

f_m : مقاومت فشاری τ_0 : مقاومت برشی   E: مدول الاستیسیته

جدول ۲: پارامترهای حاصل از سطح اول ارزیابی

مقاومت برشی بنا F _{SLU} (KN)		شاخص ایمنی لرزه‌ای I_s	ضریب تقویت سازه C_T	ضریب رفتار سازه q	درصد جرم مشارکت‌کننده e^*	پریود سازه T	وزن مؤثر لرزه‌ای (kg)	خانه
y	x							
۳۴۹۵	۱۸۷۲	۰/۲۴۰	۲/۵	۳	۰/۸۵	۰/۲۸۱	۱۷۰۴۷۰۰	بهنام
۲۴۵۴	۲۹۱۹	۰/۲۷۸	۲/۵	۳	۰/۸۵	۰/۳۱۰	۲۵۷۷۶۰۰	گنجه‌ای‌زاده
۴۰۵	۶۳۳	۰/۵۷۶	۲/۵	۳	۰/۸۹	۰/۱۵۴	۱۹۷۱۰۰	نقیسی
۱۳۷۰	۱۹۵۰	۰/۴۷۴	۲/۵	۳	۰/۸۹	۰/۲۳۵	۷۷۴۲۰۰	کلانتر
۴۱۰۲	۲۶۶۱	۰/۵۳۸	۲/۵	۳	۰/۸۹	۰/۲۱۷	۱۳۸۴۱۰۰	شربت‌اوغلی
۵۲۴	۹۳۴	۰/۶۳۳	۲/۵	۳	۰/۸۹	۰/۱۵۹	۲۳۱۵۰۰	علی مسیو

تحلیل عددی ساختمانی بر اساس سطح سوم دستورالعمل ایتالیایی توسط نرم‌افزار (S.T.A.2018) Muri3 انجام شده است (شکل ۳). Muri 3 نرم‌افزاری برای تحلیل لرزه‌ای سازه‌های بنایی و کامپوزیت است که در ایتالیا توسعه یافته است؛ و از رویکرد تحلیل مبتنی بر جابجایی استفاده می‌کند و کل نیروی افقی مورد نیاز برای حرکت ساختمان به سمت جابجایی هدف را تعیین می‌کند. (جدول ۳) و (شکل ۴) نتایج بدترین شرایط بارگذاری را در دو جهت X و Y نشان می‌دهند، دو توزیع بار مختلف در نظر گرفته شده است. بار یکنواخت متناسب با توده‌های کف توزیع می‌شود و نیروی استاتیکی متناسب با حالت اول خطی سازه است، در این جدول α معادل I_s (شاخص ایمنی لرزه‌ای) است.

۴. مقایسه نتایج دو سطح ارزیابی

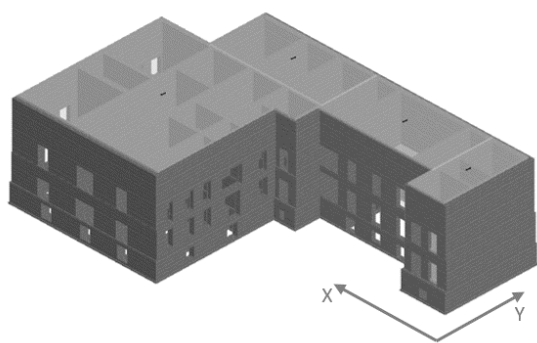
نتایج حاصل از ارزیابی لرزه‌ای سطوح ارزیابی اول و سوم برای هر خانه مقایسه شد (جدول ۴). بر اساس نتایج حتی پس از محاسبه رفتار غیرخطی و ظرفیت جابجایی، جهت ضعیف هر ساختمان در هر دو روش یکسان است. با توجه به رابطه ظرفیت/تقاضا در رابطه با PGA مرتبط با دستیابی به SLU، مشاهده می‌شود که برای همه بناها، مقدار شاخص ایمنی لرزه‌ای محاسبه شده توسط سطح اول ارزیابی کوچک‌تر از مقدار به دست آمده از طریق سطح سوم است.

جدول ۳: نتایج مربوط به بدترین شرایط بارگذاری ناشی از تحلیل LV3

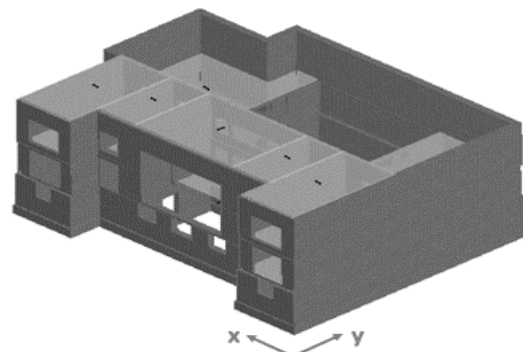
خانه	جهت	بار توزیع شده	q_u	α
بهنام	-X	بار استاتیکی	۶,۵۶	۰,۳۷۳
	+Y	یکنواخت	۰,۱۴	۱۸,۵۹
گنجه‌ای زاده	-X	یکنواخت	۲,۸۶	۰,۷۴۲
	+Y	بار استاتیکی	۳,۶۸	۰,۷۳۸
نفیسی	+X	بار استاتیکی	۳,۶۱	۰,۸۲۱
	-Y	بار استاتیکی	۵,۱۱	۰,۶۹۳
کلاتر	+X	بار استاتیکی	۵,۱	۰,۷۵۸
	+Y	بار استاتیکی	۸,۰۷	۰,۵۸۲
شربت‌اوغلی	+X	بار استاتیکی	۵,۸۸	۰,۶۳۷
	+Y	بار استاتیکی	۳,۱۴	۰,۸۲۸
علی مسیو	-X	بار استاتیکی	۲,۶۲	۰,۹۵۸
	+Y	یکنواخت	۴,۷۱	۰,۷۳۳

جدول ۴: مقایسه نتایج دو سطح ارزیابی

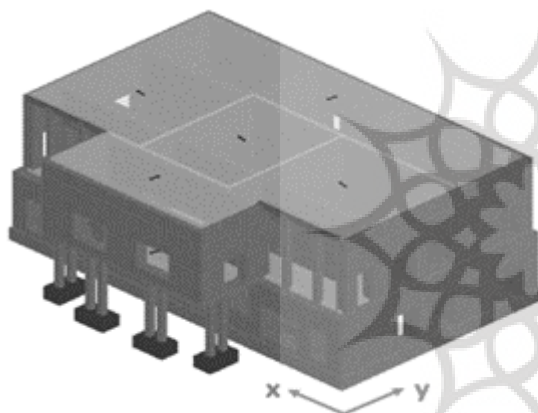
خانه	-	α	I_s	F_{slu} (kN)
بهنام	سطح ۱	-	۰,۲۴۰	۱۸۷۲
	سطح ۳	۰,۳۷۳	-	۱۸۸۰,۲
گنجه‌ای زاده	سطح ۱	-	۰,۲۷۸	۲۴۵۴
	سطح ۳	۰,۷۳۸	-	۵۹۶۰,۴۱
نفیسی	سطح ۱	-	۰,۵۷۶	۴۰۵
	سطح ۳	۰,۶۹۳	-	۹۲۴,۷۶
کلاتر	سطح ۱	-	۰,۴۷۶	۱۳۷۰
	سطح ۳	۰,۵۸۲	-	۱۳۸۷,۴۵
شربت‌اوغلی	سطح ۱	-	۰,۵۳۸	۲۶۶۱
	سطح ۳	۰,۶۳۷	-	۲۸۲۹,۸
علی مسیو	سطح ۱	-	۰,۶۳۳	۵۲۴
	سطح ۳	۰,۷۳۳	-	۶۲۱,۵۱

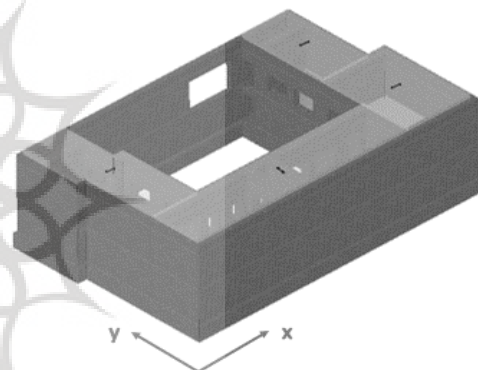
(ب)

(الف)

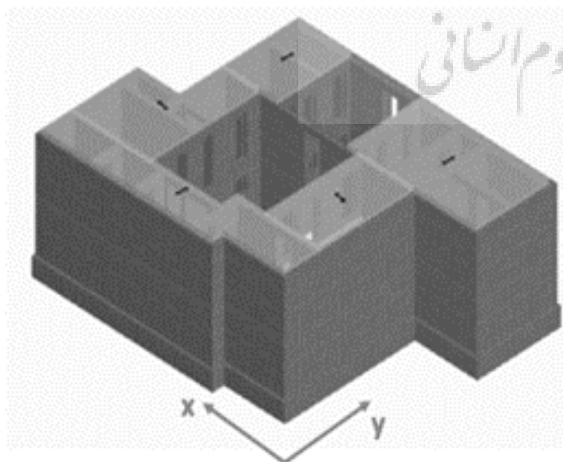

(ت)

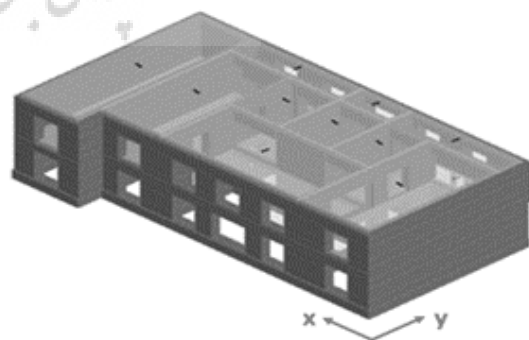

(پ)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

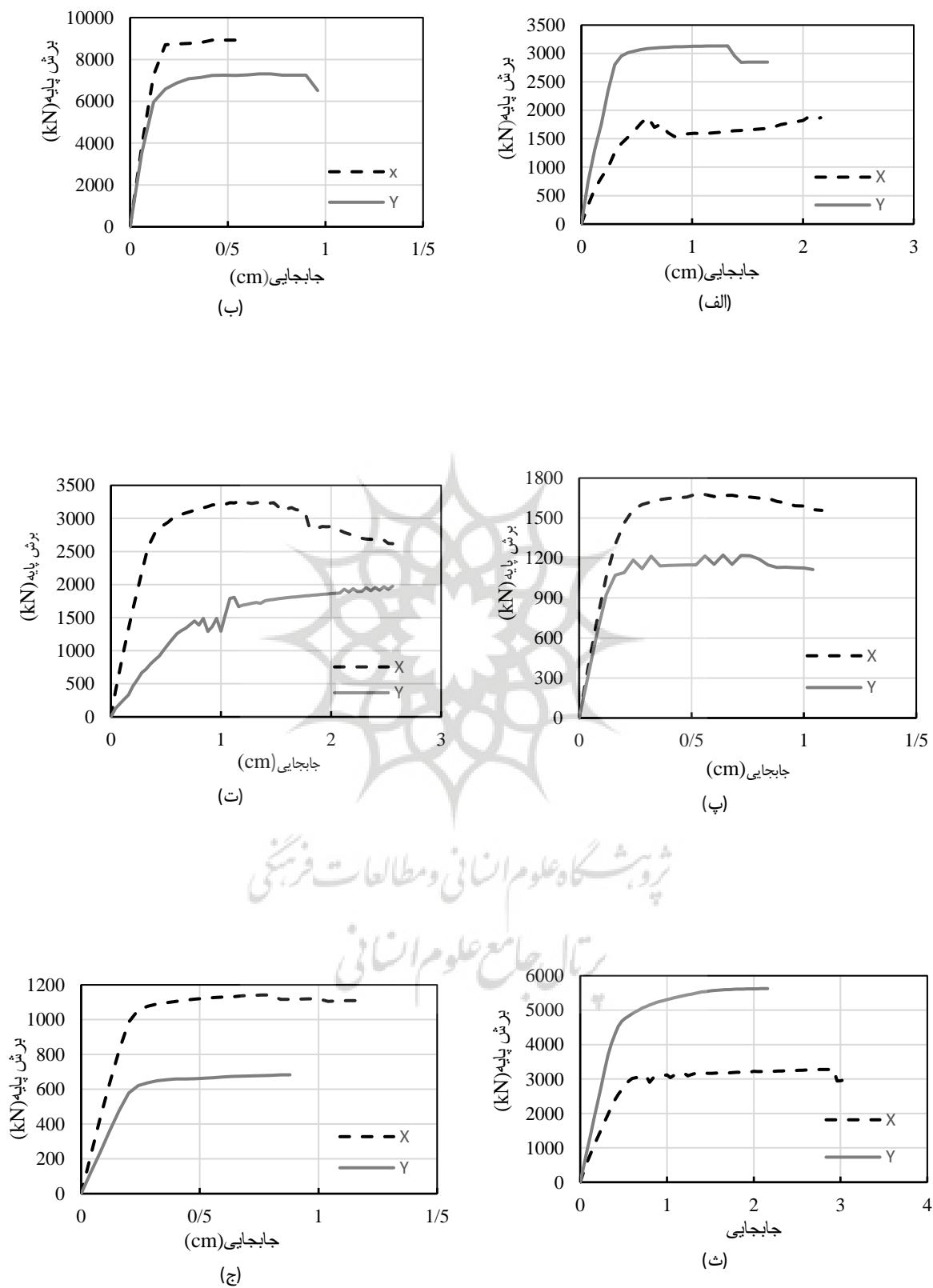

(ج)

(ث)

شکل ۳: مدل سازی سه بعدی خانه‌های مورد مطالعه: الف) بهنام، ب) گنج‌های زاده، پ) نفیسی، ت) کلانتر، ث) شربت‌اوغلی، ج) علی‌مسبو

شکل ۴: مقایسه تحلیل غیرخطی خانه‌های مورد مطالعه: الف) بهنام، ب) گنجه‌ای‌زاده، پ) نفیسی، ت) کلاتر، ث) شربت‌اوغلی، ج) علی‌مسبو

شش خانه تاریخی مربوط به دوره قاجار به منظور تأکید بر نیاز به توسعه دستورالعمل در مورد ساختمان‌های تاریخی مورد بررسی قرار گرفتند. بناها از بافت تاریخی شهر تبریز انتخاب شدند و بر اساس دستورالعمل‌های ایتالیا مورد تحلیل لرزه‌ای قرار گرفتند. ابتدا شاخص ایمنی لرزه‌ای ساختمان‌ها بر اساس معادلات مکانیکی سطح اول محاسبه شد. نتایج نشان داد که شاخص‌های ایمنی لرزه‌ای تمام بناها کمتر از یک بود و وضعیتی ناایمن داشتند. برای تعیین شاخص ایمنی لرزه‌ای ساختمان‌ها بر اساس سطح سوم تحلیل بارافزون در نرم‌افزار ۳Muri انجام شد. بر اساس نتایج، خانه‌های مذکور دارای ایمنی لرزه‌ای ناکافی بودند. همچنین مشخص شد که سختی در نمودارهای بارافزون تمام بناها به جز جهت ۷ خانه کلانتر تقریباً تا زمان فروپاشی خطی بوده است. بر اساس نتایج نمودار بارافزون، حداکثر مقاومت جانبی در هر دو راستای X و Y، مربوط به خانه تاریخی گنجه‌ای زاده و حداقل مقاومت جانبی در جهات X و Y مربوط به خانه تاریخی علی موسیو است؛ بنابراین، مداخلات تقویتی پیشگیرانه، از طریق مطالعات کامل مکانیک خاک، حفاظت و نگهداری مستمر و مداوم و افزایش طول دیوارها در راستای ضعیف باید مورد توجه قرار گیرد. به طور کلی، نتایج سطح سوم شاخص‌های ایمنی لرزه‌ای سطح اول را تأیید می‌کند که سازگاری دو روش را نشان می‌دهد. شاخص‌های ایمنی سطح سوم بیشتر از شاخص‌های ایمنی سطح اول هستند که نشان‌دهنده محافظه‌کار بودن سطح اول است. با این حال، لازم به تأکید است که این دو روش قابل جایگزینی با یکدیگر نیستند.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان در مفهوم سازی و طراحی مطالعه مشارکت داشتند. مدیریت، گردآوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط سمیه غلامی، فرهاد آخوندی، پائولو بی لورنسو انجام شد. اولین پیش نویس نسخه خطی توسط سمیه غلامی نوشته شده است و همه نویسندگان در مورد آن اظهار نظر کرده‌اند. همه نویسندگان نسخه نهایی را خوانده و تأیید کردند.

فهرست منابع

- Muri 10.9.0 - User's Manual. (S.T.A.2018). ., S. T. A. D. s. [Mobile application software]
- Aminifar, E., Akhondi, F., & Lourenço, P. B. (2022). Verification of Mechanical Properties of Historical Brick Masonry Walls with Masonry Quality Index Method in Iran. *International journal of architectural heritage*, 1-11. doi:<https://doi.org/10.1080/15583058.2022.2089072>
- Biglari, M., D'Amato, M., & Formisano, A. (2021). Rapid seismic vulnerability and risk assessment of Kermanshah historic mosques. *The Open Civil Engineering Journal*, 15(1), 135-148. doi:<http://dx.doi.org/10.2174/1874149502115010135>
- Code 360. (2013). the guidelines for improving seismic performance of existing buildings In: Deputy for strategic supervision of technical system affairs.[in persian]
- دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای ساختمان‌های موجود نشریه شماره ۳۶۰. (۱۳۹۲). معاونت نظارت راهبردی امور نظام فنی.
- DPCM. (2005). Evaluation and reduction of seismic risk of cultural heritage with reference to the Technical Standards for Constructions promulgated by the Ministry of Infrastructure and Transport
- DPCM. (2011). Evaluation and reduction of seismic risk of cultural heritage with reference to the Technical Standards for Constructions promulgated by the Ministry of Infrastructure and Transport on 2003 .
- IRSt2800. Iranian Code of Practice for Seismic Resistant Design of Buildings,4th Revision. (2015). In Building and Housing Research Center, Tehran, IRAN. [in persian]
- آیین‌نامه ۲۸۰۰، آیین‌نامه طراحی ساختمان‌ها در برابر زلزله (ویرایش ۴). (۱۳۹۳). مرکز تحقیقات مسکن و شهرسازی، تهران، ایران.